

Vzgr Rb Den Haag, 6 augustus 2008, Van Zanten v Hofland

Ricastor

KWEKERSRECHT

Geen verjaring, verval van recht

[Zijdens Hofland is bovendien niet betwist dat Van Zanten eerst begin 2006 heeft ontdekt dat Hofland kwekersrecht had aangevraagd voor Mercurius en dat, nadat een veredelaar van Van Zanten \(de heer Haytink\) een bezoek aan het proefstation Nergena van het Centrum voor Genetische Bronnen \(CGN\) had gebracht, Van Zanten bij brief van 19 april 2006 bezwaar heeft aangetekend tegen verlening.](#)

Inbreuk afgeleid ras

[100% genetische verwantschap](#)

De conclusie van het voorgaande is dat, indien alle opmerkingen ten aanzien van het rapport van Naktuinbouw worden bezien, de conclusie van dat rapport, inhoudende dat sprake is van een 100% genetische verwantschap tussen Mercurius en Ricastor, naar voorlopig oordeel niet, althans in onvoldoende mate, wordt ontzenuwd. Hier komt bij dat Hofland voor deze hoge mate van genetische verwantschap - ook desgevraagd - geen verklaring kan geven. Ter zitting is zijdens Hofland verklaard dat Ricastor bij de ontwikkeling van Mercurius niet is gebruikt. Volgens Hofland heeft De Haan verklaard dat sprake is van een zaailing (een kruising). Dit valt niet te verenigen met het feit dat beide rassen in genetisch opzicht identiek zijn, terwijl geen enkel document of ander bewijs voor handen is ter staving van de stelling van Hofland dat Ricastor bij de ontwikkeling van Mercurius niet is gebruikt. Zo ontbreken journaals, logboeken of ander materiaal dat een zicht zou kunnen werpen op de ontstaansgeschiedenis van Mercurius. Dit geldt ook voor enig ander op morfologisch of genetisch onderzoek gebaseerd tegenbewijs. In dit kort geding is voor nadere bewijslevering op dit punt geen plaats.

PROCESRECHT

Spoedeisend belang aangenomen

[Van Zanten mocht de uitkomst van bezwaarprocedure tegen verlening kwekersrecht afwachten](#)

Van Zanten is weliswaar sinds 1998 bekend met Mercurius (toen nog onder de naam Beatrix), maar niet betwist is dat Van Zanten nog voordat Mercurius werd verhandeld, bezwaar heeft gemaakt tegen het verlenen van kwekersrecht voor Mercurius op de aanvraag van 26 februari 2004. Van Zanten mocht de uitkomst van die procedure afwachten

Vindplaatsen: BIE 2009, nr. 77, p. 341

Vzgr Rb Den Haag, 6 augustus 2008

(P.W. van Straalen)

vonnis

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 310918 / KG ZA 08-594

Vonnis in kort geding van 6 augustus 2008

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid VAN ZANTEN PLANTS B.V.,

gevestigd te Hillegom,

eiseres,

procureur mw. mr. L.M. Bruins,

advocaten mr. T.F.W. Overdijk en mr. H.J. Koenraad,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid HOFLAND B.V.,

gevestigd te 's-Gravensande,

gedaagde,

procureur mr. P.W.M. Steenbergem.

Partijen zullen hierna Van Zanten en Hofland genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding met de producties 1 tot en met 11 en de later toegezonden producties 12 tot en met 17;

- de zijdens Hofland toegezonden producties 1 tot en met 11;

- de mondelinge behandeling;

- de pleitnota's van Van Zanten en Hofland.

1.2. Ter zitting is over en weer bezwaar gemaakt tegen de late toezending van producties. De voorzieningenrechter heeft de producties aan beide zijden, onder andere gelet ook op de in het Procesreglement kort gedingen genoemde termijn, toegestaan. Alle genoemde producties maken derhalve deel uit van de stukken.

1.3. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Van Zanten drijft een onderneming die zich toelegt op het veredelen, vermeerderen, bewerken en verhandelen van diverse sierteelt-, tuinbouw- en landbouwproducten, waaronder freesia's.

2.2. Van Zanten is houdster van het op 7 maart 1991, naar aanleiding van een aanvraag van 6 juni 1988, onder het nummer 10864 in het Nederlands Rassenregister ingeschreven kwekersrecht voor een freesia met de rasbenaming "Ricastor" (in de stukken ook wel aangeduid als "castor").

2.3. In 1998/1999 heeft Van Zanten (toen nog Van Sta-averen B.V. geheten)¹ uitgangsmateriaal van een donkerblauwe freesia, afkomstig van een hobbymatige freesiakweker met de naam De Haan, op haar bedrijf opgeplant. Van Zanten wilde deze freesia, die door De Haan werd geteeld onder de naam Beatrix, testen op eigenschappen en teeltprestaties. De freesia selectiecommissie van Van Zanten heeft destijds echter besloten niet met Beatrix door te gaan en heeft dit De Haan medegegeeld. Één van de werknemers van Van Zanten en lid van de bij de opplant van Beatrix betrokken freesia selectiecommissie, is H.A.J. Bentvelzen (hierna: Bentvelzen), destijds productmanager freesia.

2.4. Bentvelzen is per 1 oktober 2003 in dienst getreden bij Hofland. Hofland drijft een bollenbedrijf alsmede een groothandel in bloembollen. Na zijn indiensttreding bij Hofland, heeft Bentvelzen voor Hofland de (teelt)rechten betreffende Beatrix van De Haan aangekocht. Beatrix wordt thans door Hofland aangeduid met de rasbenaming "Mercurius".

2.5. Hofland is houdster van het op 5 februari 2007, naar aanleiding van een aanvraag van 26 april 2004, onder het nummer 29275 in het Nederlands Rassenregister ingeschreven kwekersrecht voor Mercurius. Hofland heeft Mercurius tevens geregistreerd bij de Vaste Keuringcommissie (VKC) en beschikt over een VBN veiling productcode.

2.6. Van Zanten heeft na daartoe verkregen verlof van de Raad van State, monsternemen genomen van plantmaterialen van Mercurius en plantkundig vergelijkingsonderzoek doen uitvoeren door de Stichting Nederlandse Algemene Kwaliteitsdienst Tuinbouw (hierna: Naktuinbouw). Naktuinbouw heeft een genetisch vergelijkingsonderzoek naar de beslagen en naar andere plantmaterialen uitgevoerd op basis van de zogenaamde AFLP-technologie.

3. Het geschil

3.1. Van Zanten vordert - samengevat - Hofland te veroordelen op het kwekersrecht voor het fresiaras Ricastor inbreukmakende handelingen te staken, te veroordelen tot het doen van opgaven, het overhandigen van nog aanwezige voorraden aan Van Zanten (een en ander op straffe van een dwangsom), alsmede tot betaling van een voorschot op de door Van Zanten geleden schade. Zij vordert tot slot een veroordeling in de volledige kosten conform art. 1019h Rv. te vermeerderen met eventuele nakosten.

3.2. Zij stelt daartoe dat Mercurius niet duidelijk onderscheidbaar is van, dan wel is afgeleid van Ricastor als bedoeld in art. 58 lid 1 onder a Zaaizaad en Plantgoedwet (ZPW).

3.3. Hofland voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling Spoedeisend belang

4.1. Hofland heeft het spoedeisend karakter van de vordering betwist. De voorzieningenrechter is evenwel van oordeel dat het spoedeisend belang is gegeven gelet op de gestelde voortdurende inbreuk op het kwekersrecht van Van Zanten. Niet gezegd kan worden dat Van Zanten te lang heeft gewacht met het in rechte betrekken van Hofland. Van Zanten is weliswaar sinds 1998 bekend met Mercurius (toen nog onder de naam Beatrix), maar niet betwist is dat Van Zanten nog voordat Mercurius werd verhandeld, bezwaar heeft gemaakt tegen het verlenen van kwekersrecht voor Mercurius op de aanvraag van 26 februari 2004. Van Zanten mocht de uitkomst van die procedure afwachten.

rechtsverwerking/verjaring/uitputting

4.2. Hofland stelt voorts dat Van Zanten haar kwekersrecht niet meer jegens Hofland kan invoeren omdat Van Zanten, nadat zij De Haan duidelijk had gemaakt geen interesse voor Mercurius te hebben, De Haan niets in de weg heeft gelegd om het ras te vermeerderen, te telen, dan wel aan een derde te verkopen. Van Zanten heeft aldus, volgens Hofland, niet alleen jegens De Haan, maar ook jegens haar het vertrouwen gewekt dat er ook in de ogen van Van Zanten geen gelijkens tussen beide rassen bestond. Daarnaast zou het vorderingsrecht van Van Zanten zijn verjaard en heeft zij haar rechten verwerkt, althans zijn die volgens Hofland uitgeput. Zij trekt in dit verband parallellen met art. 76.4 ZPW (verjaring opeising kwekersrecht na 5 jaar), de artt. 57.4 en 57.5 ZPW (geen beroep meer op het kwekersrecht indien redelijkerwijs nagelaten haar recht met betrekking tot teeltmateriaal of geoogst materiaal uit te oefenen waar dat had gekund) en op art. 60 ZPW (uitputtingsregel voor rechtmatig in het verkeer gebracht materiaal).

4.3. De onder 4.2. genoemde verweren van Hofland gaan voorshands oordelend niet op. Gesteld noch gebleken is dat Van Zanten De Haan toestemming heeft gegeven Beatrix te vermeerderen, te telen of te verkopen. Uit het feit dat Van Zanten richting De Haan kennelijk geen mededelingen heeft gedaan dit niet te doen, mag naar voorlopig oordeel geen impliciete toestemming worden afgeleid. De voorzieningenrechter laat daarbij nog in het midden of Hofland, als wel (impliciet) toestemming zou zijn gegeven, er vervolgens als koper op mocht vertrouwen dat ook zij Beatrix mocht, vermeerderen, telen of verkopen. De verwijzing naar art. 76 lid 4 ZPW gaat niet op. Die bepaling ziet op de verjaring van het hier niet van belang zijnde recht van opeising van het kwekersrecht. De ZPW kent afgezien van deze bepaling geen regeling voor verjaring, zodat moet worden teruggevallen op de algemene verjaringstermijn van het BW. Die verjaringstermijn is hoe dan ook nog niet verstreken. Art. 57 lid 4 ZPW ziet op een uitbreiding van de beschermingsomvang tot handelingen met betrekking tot geoogst materiaal dat is verkregen door gebruik van teeltmateriaal waarvoor geen toestemming is verleend, tenzij de houder van het kwekersrecht redelijkerwijs zijn recht met betrekking tot het teeltmateriaal had kunnen uitoefenen. Het betreft hier volgens Hofland een soortgelijke situatie, maar zij laat na te onderbouwen waarom dat het geval is. Zij-

¹ De rechtbank zal in verband met de leesbaarheid van dit vonnis in het navolgende steeds spreken van Van Zanten.

dens Hofland is bovendien niet betwist dat Van Zanten eerst begin 2006 heeft ontdekt dat Hofland kwekersrecht had aangevraagd voor Mercurius en dat, nadat een veredelaar van Van Zanten (de heer Haytink) een bezoek aan het proefstation Nergena van het Centrum voor Genetische Bronnen (CGN) had gebracht, Van Zanten bij brief van 19 april 2006 bezwaar heeft aange-tekend tegen verlening.

Inbreuk?

4.4. De voorzieningenrechter komt thans toe aan de vragen waar het in deze procedure in de kern om gaat, namelijk of Mercurius onderscheidbaar van Ricastor is en zo ja, of sprake is van een afgeleid ras. De voorzieningenrechter laat in het midden of sprake is van duidelijk te onderscheiden rassen, omdat naar voorlopig oordeel Mercurius in ieder geval een van Ricastor afgeleid ras is. Daartoe wordt als volgt overwogen.

4.5. Blijkens artikel 58 lid 1 onder a ZPW strekt het uitsluitend recht van de houder van het kwekersrecht zich tevens uit tot materialen van rassen die zijn afgeleid van het beschermde ras, tenzij het beschermde ras zelf is afgeleid van een ander ras. Een ras wordt op grond van het tweede lid van diezelfde bepaling beschouwd als afgeleid van een ander ras indien het eerstbedoelde ras:

a. hoofdzakelijk is afgeleid van het oorspronkelijke ras, dan wel van een ras dat zelf hoofdzakelijk is afgeleid van het oorspronkelijke ras,

b. op grond van artikel 49, vierde lid, duidelijk onderscheidbaar is van het oorspronkelijke ras, en

c. overeenkomt met het oorspronkelijke ras voor wat betreft de expressie van de wezenlijke eigenschappen, die voortvloeit uit het genotype of de combinatie van genotypen van het oorspronkelijke ras, zulks met uitzondering van afwijkingen die voortvloeien uit de afleidingshandeling.

Naktuinbouw

4.6. Van Zanten heeft een genetisch vergelijkingsonderzoek van Naktuinbouw overgelegd. In dit rapport wordt een onderzoek beschreven waarbij van zowel Ricastor als Mercurius plantmateriaal is gebruikt dat verschilt in herkomst en tijd (in totaal 4 monsters Mercurius en 3 monsters Ricastor). In het onderzoek zijn met behulp van AFLP-technologie monsters met verschillende herkomst van beide genoemde rassen onderzocht in relatie tot 25 andere freesia rassen. Er is uiteindelijk een isolatie uitgevoerd met behulp van de Qiagen DNeasy Plant Mini Kit. De DNA kwaliteit is gecontroleerd en agarose gel en de kwantiteit is berekend, waarna EcoRI/MseI templates zijn gegenereerd. Een primer-combinatiescreening is uitgevoerd waarin 64 verschillende primer combinaties (PCs) (synthetische stukjes DNA) zijn uitgetest op een individueel monster en een mengsel van monsters. De 8 PCs die de mooiste fingerprints opleverden zijn door de onderzoekers geselecteerd om te gebruiken voor alle monsters. Dit resulteerde in een dataset van 116 merkers. Dit zijn DNA fragmenten met voldoende verschillen (dat wil zeggen banden waarin voor ten minste één ras het betreffende DNA-fragment niet voorkomt). Aan de hand van deze merkers is onderzocht hoeveel conformiteit of

verschil er tussen de onderzochte monsters zit. De merker-scores (op basis van de aan- of afwezigheid van een bandje) voor alle monsters zijn vervolgens verzameld in een datatabel. Deze scores worden door middel van statistische coëfficiënten met elkaar vergeleken om de onderlinge genetische afstand vast te stellen. Op basis hiervan wordt de mate van overeenstemming tussen de rassen weergegeven met behulp van een drietal zogenaamde dendogrammen, elk gebaseerd op een gebruikelijke gelijkheidsindex, waaronder de zogenaamde Jaccard-index. Uitgangspunt daarbij is dat hoe dichter de score bij 1 (of 100%) ligt, hoe nauwer de genetische verwantschap is, aldus nog altijd het rapport van Naktuinbouw.

4.7. De conclusies van het rapport luiden als volgt:

“(…)

- Alle monsters van ‘Mercurius’ van verschillende herkomst hebben identieke DNA profielen. Ook alle monsters van Castor ‘Ricastor’ van verschillende herkomst hebben identieke DNA profielen. Deze rassen zijn zeer stabiel.

- Op grond van deze analyse zijn de rassen ‘Mercurius’ en Castor ‘Ricastor’ niet van elkaar te onderscheiden. Dit kan zijn:

a) omdat de monsters hetzelfde ras betreft.

b) omdat het mutanten/EDVs² betreffen die op uiterlijke kenmerken wel kunnen verschillen.

De morfologische toets zal hierover uitsluitsel geven.

(…)”

Kritiek Hofland

4.8. Hofland stelt dat niet duidelijk is waar het vergelijkingsmateriaal vandaan komt. De voorzieningenrechter heeft voorshands echter geen reden te twifelen omtrent de herkomst van het gebruikte materiaal en neemt daarbij in overweging dat een deel van het gebruikte materiaal van Mercurius en Ricastor oorspronkelijk aanmeldingsmateriaal is en het grootste deel van het overige materiaal afkomstig is van kwekersonderzoek dat in Wageningen wordt uitgevoerd.

4.9. Hofland merkt terecht op dat DNA-onderzoek niet van belang is voor de verlening van kwekersrecht en de vraag naar de onderscheidbaarheid van de rassen. Dit neemt echter niet weg dat de uitkomst van DNA-onderzoek een belangrijke aanwijzing kan zijn dat sprake is van (wezenlijke) afleiding, namelijk wanneer sprake is van een grote mate van genetische overeenstemming. Uitgangspunt is immers dat het afgeleide ras wat de expressie betreft - de verschillen voortvloeiend uit de afleidingshandeling weggedacht - in wezen overeenkomt met het oorspronkelijke ras (artikel 58 lid 2 ZPW). De basis van die overeenstemming moet zijn oorsprong vinden in het genotype.

4.10. Ten einde het rapport van Naktuinbouw te ontcrachten, heeft Hofland een brief van het laboratorium en onderzoeksbureau Proteios (hierna: Proteios) overgelegd. Proteios stelt dat zij op basis van het rapport van Naktuinbouw geen uitsluitsel kan geven over het al dan niet identiek zijn van de monsters Mercurius en Ri-

² Essential Derivations, rb.

castor omdat ze daar te weinig informatie voor kan extraheren uit het trapport van Naktuinbouw.

4.11. Proteios merkt allereerst op dat de door Naktuinbouw gekozen 8 primer combinaties in totaal 116 merkers opleveren, maar dat niet duidelijk is of dat over alle 32 onderzochte monsters is. Onder 4a van het rapport valt evenwel af te leiden dat de 8 PC's met de "mooiste" fingerprints (de voorzieningenrechter begrip: PC's met de grootste onderscheidingskracht en betrouwbaarheid) zijn gebruikt voor alle monsters en dat dit resulteerde in een dataset van 116 merkers.

4.12. Proteios stelt vervolgens dat de getallen ontbreken waarop de dendogrammen gebaseerd zijn. Daardoor is niet duidelijk hoe groot/klein de verschillen die gevonden zijn nu eigenlijk zijn. De onderliggende data zijn voorafgaand aan de zitting alsnog door Van Zanten overgelegd. Hierop is tijdens Hofland niet meer ingegaan. De voorzieningenrechter zijn voorshands aan de hand van de overgelegde getallen geen verschillen gebleken tussen de geteste monsters van Mercurius en Ricastor.

4.13. Proteios wijst er voorts op dat in het rapport van Naktuinbouw niet is onderbouwd waarom de gebruikte 27 rassen een representatieve steekproef vormen. Het zou, aldus Proteios, misschien zo kunnen zijn dat de steekproef de totale genetische spreiding binnen het gehele gewas benadert, maar dat is iets anders dan de genetische variatie binnen het gehele freesia gewas. Proteios stelt echter niet dat de gebruikte rassen geen representatieve steekproef vormen. Tijdens Hofland lijkt dit wel te worden betoogd, maar dit wordt niet, althans in onvoldoende mate, onderbouwd. Hierbij dient te worden bedacht dat in het rapport is aangegeven welke rassen voor de steekproef zijn gebruikt. Het ligt dan op de weg van Hofland, waar mogelijk onderbouwd met een deskundig oordeel, aan te geven dat en waarom die steekproef niet representatief zou zijn.

4.14. Dat Mercurius en Ricastor niet van elkaar zijn te onderscheiden zou volgens Proteios ook het gevolg kunnen zijn van het feit dat de gebruikte methodiek en/of het aantal gebruikte primers niet discriminerend genoeg is om de rassen van elkaar te onderscheiden. De uitkomsten van een DNA-onderzoek zijn weliswaar afhankelijk en kunnen worden beïnvloed door de gebruikte methodiek en het aantal merkers, maar ook nu klemt dat Hofland geen tegenonderzoek heeft verricht. De brief van Proteios komt overigens neer op het stellen van vragen bij het rapport van Naktuinbouw en het noemen van aspecten waar Naktuinbouw in haar rapport onderliggende keuzes/aannames duidelijker had kunnen uiteenzetten of niet heeft uiteengezet. Hiermee wordt de voorzieningenrechter niet aan het twijfelen gebracht omtrent de uitkomst van het rapport van Naktuinbouw. De voorzieningenrechter neemt hierbij in overweging dat er nog geen door de International Seed Federation goedgekeurde test methodiek is, terwijl gesteld noch gebleken is dat de Qiagen DNeasy Plant Kit niet geschikt zou zijn als onderzoeksmethode.

conclusie

4.15. De conclusie van het voorgaande is dat, indien alle opmerkingen ten aanzien van het rapport van Nak-

tuinbouw worden gezien, de conclusie van dat rapport, inhoudende dat sprake is van een 100% genetische verwantschap tussen Mercurius en Ricastor, naar voorlopig oordeel niet, althans in onvoldoende mate, wordt ontzenuwd. Hier komt bij dat Hofland voor deze hoge mate van genetische verwantschap - ook desgevraagd - geen verklaring kan geven. Ter zitting is tijdens Hofland verklaard dat Ricastor bij de ontwikkeling van Mercurius niet is gebruikt. Volgens Hofland heeft De Haan verklaard dat sprake is van een zaailing (een kruising). Dit valt niet te verenigen met het feit dat beide rassen in genetisch opzicht identiek zijn, terwijl geen enkel document of ander bewijs voor handen is ter staving van de stelling van Hofland dat Ricastor bij de ontwikkeling van Mercurius niet is gebruikt. Zo ontbreken journaals, logboeken of ander materiaal dat een zicht zou kunnen werpen op de ontstaansgeschiedenis van Mercurius. Dit geldt ook voor enig ander op morfologisch of genetisch onderzoek gebaseerd tegenbewijs. In dit kort geding is voor nadere bewijslevering op dit punt geen plaats.

4.16. Voor bijvoorbeeld maïs en katoen worden als drempelwaarde voor aannemelijkheid dat sprake is van een afgeleid ras waarden van 82% respectievelijk 87% homologie aangehouden. Voor sierteelt en fruitgewassen wordt door de internationale organisatie van veredelaars van vegetatief vermeerderde sierteelt en fruitgewassen (CIOPORA) in een 'Position paper' van januari 2008 bij een Jaccard indexcijfer tussen 0.90 en 1.00 aannemelijk geacht dat sprake is van een afgeleid ras. Gelet hierop en gelet op hetgeen de voorzieningenrechter in het voorgaande heeft overwogen, rechtvaardigt de 100% homologie in het onderhavige geval het vermoeden dat sprake is van een afgeleid ras.

4.17. De door Hofland genoemde morfologische verschillen zijn wellicht voldoende om de rassen duidelijk onderscheidbaar te maken, maar de voorzieningenrechter is er niet van overtuigd dat de verschillen dusdanig zijn dat uitgesloten is te achten dat deze aan een afleidingshandeling (bijvoorbeeld door een behandeling met een mutageen middel of radioactieve straling) zijn toe te schrijven. De voorzieningenrechter wijst er in dit verband op dat tijdens Van der Zanten met recht is opgemerkt dat de door Hofland genoemde verschillen die zijn af te leiden uit de voor beide rassen opgemaakte lijst met UPOVkenmerken, veelal zien op kwantitatieve kenmerken. Uit de "General introduction to the examination of distinctness, uniformity and stability and the development of harmonized descriptions of new varieties of plants" (TG/1/3) wordt met betrekking tot de interpretatie van kwantitatieve kenmerken het volgende opgemerkt. "For quantitative characteristics, a difference of two notes often represents a clear difference, but that is not an absolute standard for assessment of distinctness. Depending on factors, such as the testing place, the year, environmental variation or range of expression in the variety collection, a clear difference may be more or less than two Notes." Hofland heeft ook niet met een rapport onderbouwd dat er op de relevant te achten kenmerken dusdanig substantiële verschillen zijn te constateren, dat van afleiding niet

langer sprake kan zijn. Voor nadere bewijslevering op dit punt is in dit kort geding geen plaats.

4.18. Gelet op de voortdurende inbreuk kan het gevorderde inbreukverbod worden toegewezen, te versterken met een dwangsom, als nader in het dictum bepaald. De overige vorderingen gaan verder dan noodzakelijk is om aan het spoedeisende belang van Van Zanten tegemoet te komen en worden derhalve afgewezen.

4.19. Hofland wordt als de overwegend in het ongelijk gestelde partij in de kosten van de procedure veroordeeld. Voor vonnissen gewezen na 1 augustus 2008 dient aansluiting te worden gezocht bij de per die datum in werking getreden indicietarieven IE.³ De voorzieningenrechter is van oordeel dat het in de onderhavige zaak, gelet op de aard van de zaak, niet om een eenvoudig kort geding gaat. Gelet hierop worden de kosten aan de zijde van Van Zanten begroot op € 15.000,00. De gevorderde nakosten worden afgewezen nu die kosten nog niet zijn gemaakt.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

veroordeelt Hofland met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op het Nederlandse kwekersrecht voor het freesiaras Ricastor (NRR nummer 10864) te staken en gestaakt te houden, zulks op straffe van een dwangsom van € 10.000,00 voor elke overtreding van dit gebod, dan wel – zulks ter keuze van Van Zanten – een dwangsom van € 2.500,00 voor iedere dag of dagdeel van dat de overtreding van dit gebod zal voortduren;

bepaalt dat deze dwangsom vatbaar zal zijn voor matiging door de rechter, voor zover handhaving daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, in aanmerking genomen de mate waarin aan het vonnis is voldaan, de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid van de overtreding;

stelt de in artikel 1019i Rv. bedoelde termijn op zes maanden na de datum van deze beslissing;

veroordeelt Hofland in de proceskosten, aan de zijde van Van Zanten tot aan deze uitspraak begroot op € 15.000,00;

verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.W. van Straalen en in het openbaar uitgesproken op 6 augustus 2008.

³ Te vinden op: <http://www.rechtspraak.nl/search/search.htm?quickSearchText=indicatietarieven>.